

bedsforhold, der ſkulle indføres paa Verne. Naar der ſaaledes bliver et livligere Røre paa Verne, og Indvaanerne ſaae ſtorre Indtægter, ville de viſt ogſaa være villige og iſtand til at udrede ſtorre Udgifter. Vi maae erindre, at Færingerne ere et fattigt Fiſkerfolk; det er et Folk, ſom ikke trykker ſig ved at udrede, hvad det ſkal; det gjør det med en god Billie. Færingerne ere beſkændte ſom et yderſt velvilligt, hjælpsomt Folketærd, der af et godt Hjerte og ſaa rundhaandet giver til de Fattige, at de næſten ingen offentlig Fattigunderſtøttelſe have. De udtale ogſaa klart i deres Andragender til Thinget, at de gjerne gave høiere Diæter til Lagthingsmændene, derſom det var nødvendigt, og derſom Landet kunde taale det; men det er deres faſte Overbeviſning, at det er unødvendigt, og at Landet ikke kan bære det. Udgifterne ere tiltagne i en virkelig forbausende Grad, kunne vi gjerne ſige, for dette fattige Folk. Tidligere vare deres Udgifter til Amtsrepartitionsfonden 8 ſ. pr. Mark; de ere nu allerede ſtegne til 68 ſ., hvilket for dem er en meget betydelig Udgiſt, i den Grad betydelig, at den endogſaa overſtiger den Indtægt, de paa enkelte Steder kunne have af deres Marker, iſær de ſaakaldte Jundenmarker. At den Sum, ſom vil medgaae til Lagthinget, er betydelig for Færverne, kan man ogſaa ſlutte deraf, at Færverne i Alt udrede i kongelige Skatter aarlig 750 Rd., nemlig 400 Rd. i Matriculſkat og 350 Rd. i Kongeſkat. Naar man nu vil paalægge dem en Udgiſt, ſom vil blive betydeligt ſtorre end alle deres kongelige Skatter tilſammen, og Udgifterne til Amtsrepartitionsfonden allerede ere ſtegne i et ſaadant Forhold, ſom fra 8 til 68 ſ., vil man kunne indſee, hvilken betydelig Byrde det er, man lægger paa dette Folk. Man maa desuden tillige tage Hensyn til, at Lagthinget i ſin væſentlige Beſtanddeel dog egentlig er at betragte ſom et ſtorre Communeraad. Her i Landet ſaae Medlemmerne af de ſtorre Communeraad, Amtsraadene, ingen Erſtatning for de Udgifter, de have ved deres Arbeide og deres Reiſer; men Færverne ſkulle udrede en ſaadan. Sagen er ſaaledes virkelig af temmelig ſtor Betydenhed for dette fattige Folk, og det ængſtes endnu mere ved de Udgifter, der foreſtaaer det, da der

ſkal opføres et nyt Thinghuus, og Arresthuſet jo er i en ſaadan Tilſtand, at det maa undergaae betydelige Forandringer, maaffee endogſaa aldeles ombygges fra Nytt af, ſaa at deres Udgifter ere i et for dem farligt Tiltagende. Jeg ſkal ſaaledes tillade mig endnu engang at henſtille til Thinget, om det ikke ſkulde finde, at Meget taler for at komme Færingernes Duſſe imøde. De ønske, at der kun maa tilſtaaes $\frac{1}{2}$ Rd., og nu vil man gaae til, tværtimod deres Duſſe, ſom ſkulle udrede Bidraget, at forhøie det til det Dobbelte deraf, uden at der er nogensomhelſt Nødvendighed derfor; thi Enhver, ſom ſjænder Forholdene, indrømmer, at Diæter af 64 ſ. ere en fuldkommen tilſtræffelig Godtgjørelſe for Opholdet i Thorshavn.

Mofenørn: Det er gaaet mig ligesom den ærede Rigsdagsmand, der nu ſatte ſig, at jeg ogſaa i den mellemliggende Tid har ſøgt nogen nærmere Kundſkab, om det virkelig forholder ſig ſaaledes, at Færingerne ikke ville unde deres Lagthingsmænd, hvad der er fornødent, for at de kunne paſſe de Forretninger, der paalægges dem, eller om der virkelig er ſærlige Omſtændigheder tilſtede, ſom maae gjøre det meget betænkeligt at forøge de Udgifter, ſom Lagthinget medfører, og jeg har heller ikke kunnet komme til noget andet Reſultat end det, der blev udtalt af den ærede Taler, ſom nu ſatte ſig. Afgifterne af Fordegodsſet paa Færverne ere i de ſeneſte Aar ſtegne i en overordentlig høi Grad, og det er en høiſt uhenſigtsmæssig Maaleſtof, hvorefter diſe Afgifter erlægges. Naar man herved taler om, at den gjældende Matricul ikke er nogen henſigtsmæssig Maaleſtof at fordele Afgifter efter, ſaa maa man erindre, at man paa Færverne har en endnu langt ældre og en endnu meget ufuldſtændigere Matricul, ſaa at der ſtrides, om den er fra 1299, eller fra Griſ af Pomerens Tid; men viſt er det, at den er mange Aarhundreder gammel, og at den er i den Grad uhenſigtsmæssig til derefter at opkræve Skatter, at det ideligt er blevet erkjendt og udtalt, at, naar Afgifterne ſtege i nogen betydelig Grad, ſaa maatte der indføres en anden Skattebæſt. Naar Afgiften til Amtsrepartitionsfonden herved ſteg fra 8 ſ. til 68 ſ. pr.